تعطیلی مقطعی توحید به جهت مصلحت اقوی

54:39

شاگرد: آیه «قالَ یا بْنَ أُمَّ لا تأْخُذْ بلحْیَتی وَ لا برأْسی إنّی خَشیتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَیْنَ بَنی إسْرائیلَ وَ لَمْ تَرْقُبْ قَوْلی[1]» می‌تواند شاهد این نظم باشد؟

استاد: بله.

شاگرد: در یک برداشتی شنیدم در بحث اجتماع از همین آیه استفاده می‌کنند و می‌گویند اگر در بحث توحید هم در میان مردم اختلافی باشد که باعث تفرقه باشد، باید در آن زمینه هم مماشاتی انجام بدهیم.

استاد: با این نمی‌شود همراهی کرد. چون اگر ما در شرائطی باشیم که امر توحیدی پیش می‌آید الآن یک مآل و مقطعی داریم که جبران می‌کنیم، در این حرفی نیست. کما اینکه حضرت هارون اگر قرار بود پیامبر باشد و تا آخر برود با او مقابله می‌کردند. اما فعلاً می‌خواستند که بردارد بیاید. یعنی در این فاصله و حالت انتظار بود. اینجا گفتند الآن من اختلاف بیاندازم؟! لذا صبر می‌کنم وقتی او بیاید با هم آن را نفی می‌کنیم. لذا اگر مسأله توحید پیش بیاید به‌نحوی‌که اگر مماشات کنیم آن می ماسد، این حرام است. آیه هم شاهد بر آن نمی‌شود. «فرقت بین بنی اسرائیل..»، اصل همه این‌ها برای توحید بود. اما اگر در یک شرائط مقطعی باشد چرا. مثلا الآن یک ماه یک حرفی میزنند اما ما سکومت می‌کنیم. برای چه؟ برای اینکه مدیریتی بکنیم تا بعد از یک ماه این حرف از ریشه کنده شود. خب همین یک ماه هم که توحید هست؟! بله توحید هست اما در یک مقطعی صبر می‌کنیم تا فرقه پیش نیاید تا حاکم اسلامی بتواند از موضع قدرت این افساد را به اصلاح تبدیل کند.

شاگرد: نکته‌ای سر درس راجع به «لااکراه فی الدین» فرمودید... .

استاد: «قد تبین الرشد»، رشد مربوط به مطالب معرفتی است ولو در عمل هم دخالت دارد اما اصلش «تبیّن» است. ولو رفتار رشید با رفتار مبتنی بر غیّ تفاوت می‌کند ولی اصل «لا اکراه فی الدین» این نیست که ما بگذاریم تو شراب بخوری. حال که معلوم است شراب خوردن بد است «لااکراه فی الدین». ایشان اینطور گفتند. عرض کردم نه، در«لا اکراه فی الدین» دین به‌معنای آیین است. چرا؟ به‌خاطر «تبیّن». تبین در جایی است که مطلب معلوم می‌شود. نه اینکه چون تفاوت شرابخواری با غیرش روشن می‌شود هر کسی خواست بخورد. اصلاً این ناظر به آن نیست.

---

[1] طه ۹۴

بازبینی #1
ایجاد شده 8 ژوئن 2026 12:56:43 توسط ... .
به روزرسانی شده 8 ژوئن 2026 12:57:52 توسط ... .